

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในปัจจุบันนี้โรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะจัดเป็นโรงเรียนมัธยมแบบประสม แอชท์ เรย์ มอนด์ เอ็น โค้กล่าวถึงอุปลักษณะของโรงเรียนมัธยมแบบประสมไว้ ดังนี้

1. มีวิชาให้เลือกมากขึ้น
2. มีวิชาเตรียมอาชีพ และวิชาสามัญ
3. มีวิชาอาชีพศึกษาแขนงหนึ่งหรือมากกว่า
4. เป็นโรงเรียนสหศึกษา
5. มีบริการแนะแนว¹

จะเห็นได้ว่า จากอุปลักษณะข้อ 4 ของโรงเรียนมัธยมแบบประสมที่บ่งไว้ คือเป็นโรงเรียนสหศึกษา ฉะนั้นต่อไปในอนาคตเมื่อโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีแนวโน้มที่จะจัดเป็นโรงเรียนแบบประสมแล้ว โรงเรียนมัธยมศึกษาในเมืองไทยจึงมีแนวโน้มที่จะจัดเป็นแบบสหศึกษาคง

การจัดโรงเรียนแบบสหศึกษาช่วยส่งเสริมค่านิยมมนุษยสัมพันธ์ (Human Relationship) หมายถึงให้นักเรียนได้พัฒนาความสัมพันธ์ เป็นสมาชิกที่ดีของสังคมเป็นที่ยอมรับของสมาชิกอื่น ๆ ในกลุ่ม และมีส่วนช่วยปรับปรุงวิถีทางการดำเนินชีวิตอย่างประชาธิปไตย โดยใช้กิจกรรมทางการศึกษาเป็นสื่อ²

¹ แอชท์ เรย์ มอนด์ เอ็น, การให้คำปรึกษาทางอาชีพในระดับมัธยมศึกษา (การศึกษาในประเทศไทย เอกสารฉบับที่ 3, 2509), หน้า 57.

² Jackson R. Sharman, Introduction to Physical Education (Philadelphia: W.B. Saunders Company, 1967), p. 77.

พรณี มนัสไพบูลย์ ได้ศึกษาเรื่องสหศึกษากับพัฒนาการทางด้านสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี โดยใช้แบบสอบถามนักเรียน ได้พบว่านักเรียนวัยรุ่นทั้งชายและหญิงในโรงเรียนสหศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศได้ดีกว่านักเรียนวัยรุ่นทั้งชายและหญิงที่เรียนในโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง และยังคงพบอีกว่า การเรียนแบบสหศึกษาไม่ได้เป็นสาเหตุสำคัญให้เกิดปัญหาระหว่างเพศ แต่ยังเสริมสร้างพัฒนาการด้านสังคมให้แก่เด็กวัยรุ่นอีกด้วย³

อคอุย์ คนยัง ได้ศึกษาเรื่องความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนครและธนบุรีที่มีต่อการจัดการศึกษาแบบสหศึกษา โดยใช้แบบสอบถาม ได้พบว่า นักเรียนชายในโรงเรียนสหศึกษามีความประพฤติก่อนนักเรียนชายในโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศชาย ความประพฤติกิริยามารยาทของนักเรียนในโรงเรียนสหศึกษาก็นักเรียนในโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง ในด้านกรเรียนการสอนนักเรียนได้ประสบการณ์ใหม่ ๆ แปลก ๆ จากเพื่อนต่างเพศ เช่น เข้าใจปัญหาของเพศตรงข้ามดีขึ้น เรียนรู้การสังคมกับเพื่อนต่างเพศ ในด้านเพศสัมพันธ์ นักเรียนรู้จักทำงานร่วมกับเพื่อนต่างเพศ รู้นิสัยใจคอเพื่อนต่างเพศ รู้จักปรับปรุงมารยาทและความประพฤติ ปรับตัวให้เข้ากับเพื่อนต่างเพศได้ดี มีทัศนคติที่ดีต่อเพื่อนต่างเพศ รู้จักควบคุมอารมณ์ได้ดี นอกจากนี้ในโรงเรียนสหศึกษามีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเพศน้อยกว่านักเรียนในโรงเรียนที่จัดสอนเฉพาะเพศใดเพศหนึ่ง และสิ่งที่เป็นผลพลอยได้อีกอย่างหนึ่งของการจัดการศึกษาแบบสหศึกษาก็คือ รัฐบาลสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาน้อยลง เพราะโรงเรียนสหศึกษาเป็นโรงเรียนขนาดใหญ่ ซึ่ง

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

³พรณี มนัสไพบูลย์, "สหศึกษากับพัฒนาการด้านสังคมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดพระนครและธนบุรี" (ปริญญาโทบริหารศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2505) (พิมพ์ดีด), หน้า 498.

โรงเรียนขนาดใหญ่ค่าใช้จ่ายในการจัดการศึกษาคอนักเรียนหนึ่งคนจะน้อยกว่าโรงเรียนขนาดเล็ก⁴

เป็นที่น่าสังเกตว่า โรงเรียนสหศึกษาของประเทศไทยจัดชั้นเรียนเป็น 2 แบบ คือ จัดชั้นเรียนแบบสหศึกษา และอีกแบบหนึ่งจัดแยกชั้นเรียนเฉพาะเพศชายหรือเพศหญิง การจัดชั้นเรียนแบบเอกเทศจึงยังไม่จัดว่าเป็นการเรียนแบบสหศึกษาโดยสมบูรณ์ ถึงแม้ว่าจะเป็นโรงเรียนสหศึกษาก็ตาม และผลที่ได้จากการเรียนในชั้นสหศึกษากับชั้นแยกเรียนเฉพาะเพศชายหรือเพศหญิงอาจจะแตกต่างกัน ดังเช่นผลการวิจัยทางค่านิยมศึกษาของ เออร์วิล เวสเลย์ บาร์ค (Arvil Wesley Barks)⁵ แมรี เจน แลคเนอร์ (Mary Jane Ladner)⁶ เชลบี ไบรทวิลล์ (Shelby Brightwill)⁷ และ แอนนา จีแอน มินนิค

⁴อคุลย์ คนยัง, "ความคิดเห็นของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร และธนบุรีที่มีต่อการจัดการศึกษาแบบสหศึกษา" (ปริญญาโททางการศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2513) (พิมพ์ดีด), หน้า 60 - 65.

⁵Arvil Wesley Barks, "Gain in Social Adjustment of Co-educational Classes and Segregate Classes in Physical Education," Dissertation Abstracts, 27 (May, 1967), p. 655-A.

⁶Mary Jane Ladner, "A Comparison of Bowling Achievement in Coeducational and Non-Coeducational College Classes," Dissertation Abstracts, 29 (January, 1967), 2104-A.

⁷Shelby Brightwill, "Effect of Coeducational and Segregated Classes on tennis Achievement," AAHPER Research Quarterly, 40 (May, 1969), 262-4.

(Anna Jean Minnick)⁸ พอสรุปได้ว่า กิจกรรมทางพลศึกษาได้แก่กีฬา โบว์ลิ่ง เทนนิส วอลเลย์บอล แบดมินตัน และยิงธนู ไซส่อนได้ผลเท่าเทียมกันทั้งในชั้นเรียน สหศึกษาและชั้นเรียนที่จัดเฉพาะเพศชายหรือเพศหญิง และนักศึกษาหญิงที่เรียนชั้นสหศึกษา จะมีความก้าวหน้าในด้านความรู้และทักษะในการเล่นโบว์ลิ่งและเทนนิสดีกว่านักศึกษาหญิงที่เรียนในชั้นเรียนที่จัดเฉพาะเพศหญิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักศึกษายชายและหญิงที่เรียนในชั้นสหศึกษามีความสามารถในการปรับตัวทางด้านสังคมดีกว่านักศึกษายชายและหญิงที่เรียนในชั้นที่จัดเฉพาะเพศชายหรือเพศหญิง

ดังนั้นการจัดชั้นเรียนแบบสหศึกษาจึงมีประโยชน์ต่อการเรียนวิชาพลศึกษา ดังที่ แมรี่เฮเลน แวนเนียร์ และ ฮอลลิส เอฟ. เฟต (Maryhelen Vannier, & Hollis F. Fait) กล่าวว่า "ควรให้มีการจัดชั้นเรียนแบบสหศึกษาในการเรียนวิชาพลศึกษาทุกระดับชั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับมัธยมศึกษา"⁹ ซึ่งเป็นระดับที่นักเรียนอยู่ในวัยรุ่น เป็นวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการทั้งทางร่างกายและจิตใจ สติปัญญา อารมณ์ และสังคม ตลอดจนพฤติกรรมของเด็ก เป็นวัยแห่งการปรับตัว เป็นวัยแห่งสติปัญญา และเป็นวัยที่มีความเครียดทางอารมณ์¹⁰ มีความต้องการเปลี่ยนแปลงในด้านทักษะต่าง ๆ ให้

⁸Anna Jean Minnick, "The effect of Coeducational and Segregated Classes upon selected outcomes of College Physical Education courses," Dissertation Abstracts, 31 (June, 1971), 6389-A.

⁹Maryhelen Vannier, and Hollis F. Fait, Teaching Physical Education in Secondary Schools (Philadelphia: W.B. Saunders Company, 1969), p. 172.

¹⁰Elizabeth B. Harlock, Adolescent Development (New York: McGraw-Hill Book Company, Inc., 1967), p. 3.

ก้าวหน้ายิ่งขึ้น ในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา จัดให้มีกิจกรรมแบบสหศึกษาในทุกระดับชั้น แม้แต่โรงเรียนที่ไม่ได้จัดการสอนแบบสหศึกษาก็จะจัดให้มีเวลาอย่างน้อย 1 วันต่อสัปดาห์สำหรับจัดกิจกรรมสหศึกษาโดยจัดร่วมกับโรงเรียนอื่น ๆ ทั้งนี้เพราะเด็กชายและเด็กหญิงเล่นและทำงานด้วยกันไม่เพียงแต่เฉพาะในวัยใดวัยหนึ่งเท่านั้น แต่ต้องทำงานรวมกันไปตลอดชีวิต¹¹ แต่การจัดกิจกรรมพลศึกษาสำหรับชั้นเรียนสหศึกษายังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของนักเรียนทั้งสองเพศ ควรเป็นกิจกรรมที่หลีกเลี่ยงการปะทะกัน¹² ถ้าเป็นกิจกรรมที่ต้องมีการปะทะกันควรพิจารณาให้เรียนรวมกันได้แต่เฉพาะการฝึกทักษะเบื้องต้นเท่านั้น ทั้งนี้จะต้องคำนึงถึงความแตกต่างในด้านโครงสร้างของร่างกาย ชีตจำกัดความสามารถ ความปลอดภัย รวมทั้งประเพณีและวัฒนธรรมของสังคมเป็นองค์ประกอบอีกด้วย

นอกจากกิจกรรมพลศึกษาดังกล่าวแล้ว ยังมีกิจกรรมอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับการเรียนการสอนในชั้นสหศึกษา เช่น วายน้ำ ซอฟบอล บิงปอง แพตเคิลบอล (Paddle ball) ครอกเกต (Croquet) บิลเลียด โยนเกือกม้า เทนราทุกชนิด¹³ เนตบอล เอ็นบอล บูลเล็ท กอล์ฟบอล และเกมส์แบบผลัดต่าง ๆ¹⁴

บาสเกตบอลเป็นกีฬาซึ่งเป็นวิชาหนึ่งที่จัดไว้ในหลักสูตรวิชาพลศึกษา ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และเป็นที่ยอมรับกันมากในระดับนี้¹⁵ แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า การเรียนการสอน

¹¹John E. Nixon, An Introduction to Physical Education (Philadelphia: W.B. Saunders Company, 1969), p. 170.

¹²Ellen D. Fraser, and Others, The Child and Physical Education (Englewood Cliffs: Prentic-Hall, Inc., 1961), p. 70.

¹³Maryhelen and Hollis, op. cit., p. 173.

¹⁴Ellen D. Fraser and Others, op. cit., p. 70.

¹⁵อนันต์ อัทธู, "การศึกษาประมวลการสอนและปัญหาการสอนวิชาพลศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนรัฐบาลในภาคการศึกษาหนึ่ง" (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต คณะบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510) (พิมพ์ดีด), หน้า 131.

ทักษะเบื้องต้นของวิชาบาสเกตบอลในโรงเรียนสหศึกษามีวิธีสอนไม่เหมือนกัน บางโรงเรียนจัดชั้นเรียนแบบสหศึกษา คือให้เด็กชายและเด็กหญิงเรียนและฝึกทักษะเบื้องต้นรวมกัน แต่บางโรงเรียนก็จัดแยกกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูผู้สอนแต่ละท่านยังไม่ทราบว่า การจัดชั้นเรียนแบบสหศึกษาและแบบแยกเรียนเฉพาะชายหรือหญิงอย่างไหนจะได้ผลดีกว่ากัน ผู้วิจัยจึงสนใจใคร่จะศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาบาสเกตบอลในชั้นสหศึกษาและชั้นแยกเรียนเฉพาะชายหรือหญิง

ความมุ่งหมายในการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาบาสเกตบอลในชั้นสหศึกษาและชั้นแยกเรียนเฉพาะชายหรือหญิง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการเล่นบาสเกตบอลระหว่างกลุ่มนักเรียนหญิงที่เรียนรวมกับนักเรียนชาย กับกลุ่มนักเรียนหญิงล้วน

2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการเล่นบาสเกตบอลระหว่างกลุ่มนักเรียนชายที่เรียนรวมกับนักเรียนหญิง กับกลุ่มนักเรียนชายล้วน

3. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบ

3.1 ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการเล่นบาสเกตบอลก่อนการฝึกกับภายหลังการฝึกของกลุ่มนักเรียนหญิงที่เรียนรวมกับนักเรียนชาย

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการเล่นบาสเกตบอลก่อนการฝึกกับภายหลังการฝึกของกลุ่มนักเรียนชายที่เรียนรวมกับนักเรียนหญิง

3.3 ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการเล่นบาสเกตบอลก่อนการฝึกกับภายหลังการฝึกของกลุ่มนักเรียนหญิงล้วน

3.4 ผลสัมฤทธิ์ทางทักษะการเล่นบาสเกตบอลก่อนการฝึกกับภายหลังการฝึกของกลุ่มนักเรียนชายล้วน

สมมุติฐานในการวิจัย

1. ผลต่างระหว่างคะแนนทางทักษะการเล่นบาสเกตบอลตามแบบทดสอบบาสเกตบอลของนอกก่อนการฝึกกับภายหลังการฝึกของกลุ่มนักเรียนหญิงล้วน กับกลุ่มนักเรียนหญิงที่เรียนรวมกับนักเรียนชายมีความแตกต่างกัน

2. ผลต่างระหว่างคะแนนทางทักษะการเลี้ยวสเกตบอลตามแบบทดสอบบาสเกตบอลของนอกรก่อนการฝึกกับภายหลังการฝึกของกลุ่มนักเรียนชายล้วน กับกลุ่มนักเรียนชายที่เรียนรวมกับนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกัน

3. คะแนนทางทักษะการเลี้ยวสเกตบอลตามแบบทดสอบบาสเกตบอลของนอกรก่อนการฝึกกับภายหลังการฝึกของกลุ่มนักเรียนหญิงที่เรียนรวมกับนักเรียนชายมีความแตกต่างกัน

4. คะแนนทางทักษะการเลี้ยวสเกตบอลตามแบบทดสอบบาสเกตบอลของนอกรก่อนการฝึกกับภายหลังการฝึกของกลุ่มนักเรียนชายที่เรียนรวมกับนักเรียนหญิงมีความแตกต่างกัน

5. คะแนนทางทักษะการเลี้ยวสเกตบอลตามแบบทดสอบบาสเกตบอลของนอกรก่อนการฝึกกับภายหลังการฝึกของกลุ่มนักเรียนหญิงล้วนมีความแตกต่างกัน

6. คะแนนทางทักษะการเลี้ยวสเกตบอลตามแบบทดสอบบาสเกตบอลของนอกรก่อนการฝึกกับภายหลังการฝึกของกลุ่มนักเรียนชายล้วนมีความแตกต่างกัน

ขอตกลงเบืองตน

1. ในการศึกษาเรื่องนี้ถือว่า แบบทดสอบบาสเกตบอลของนอกรมีความแม่นยำตรงสามารถวัดทักษะการเลี้ยวสเกตบอลของนักเรียนชายและหญิงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนอัมพวา "อัมพวันวิทยาลัย" อ. อัมพวา จ. สมุทรสงคราม ได้ตามความต้องการ

2. นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีความตั้งใจอย่างจริงจังในการทำแบบทดสอบ และการฝึกทักษะการเลี้ยวสเกตบอล

3. เวลาเช้าหรือบ่ายไม่มีผลต่อความสามารถในการทำแบบทดสอบและการฝึกทักษะการเลี้ยวสเกตบอลของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. การศึกษาเรื่องนี้มุ่งแต่เฉพาะผลสัมฤทธิ์ของทักษะเบืองตนในวิชาบาสเกตบอล ได้แก่ การส่งและการรับลูก การเลี้ยงลูก และการยิงประตูแบบต่าง ๆ เท่านั้น

2. ตัวอย่างประชากรประกอบด้วยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 48 คน ของโรงเรียนอัมพวา "อัมพวันวิทยาลัย" อ. อัมพวา จ. สมุทรสงคราม ซึ่งเป็นโรงเรียนประจำอำเภอ สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ กลุ่มตัวอย่างมีลักษณะดังต่อไปนี้

2.1 เป็นนักเรียนชายและหญิงที่เรียนอยู่ในชั้นเดียวกัน

2.2 ไม่เคยได้รับการฝึกทักษะการเล่นบาสเกตบอลมาก่อนในระดับชั้นประถมศึกษา แต่ไม่รวมไปถึงเกมส์เกี่ยวกับลูกบอลประเภทอื่น ๆ เช่น แคร่บอล เนตบอล แชนด์บอล ฟุตบอลล ฯลฯ เป็นต้น

3. การวิจัยนี้ไม่คำนึงถึงความแตกต่างด้านสุขภาพและสมรรถภาพทางกายของนักเรียน

4. นอกจากการฝึกทักษะการเล่นบาสเกตบอลตามโปรแกรมที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ให้แล้ว นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคนจะไม่ได้รับการฝึกเกี่ยวกับทักษะการเล่นบาสเกตบอลในเวลาอื่น ๆ อีกเลย แม้แต่ในชั่วโมงพลศึกษา

ความจำกัดทางการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ถ้าหากจะไม่สมบูรณ์อาจเนื่องมาจากข้อบกพร่องบางประการ คือ

1. ผู้วิจัยไม่สามารถควบคุมอุณหภูมิและช่วงเวลาที่ทำการทดสอบให้เหมือนกันได้ทุกกลุ่ม เพราะจะทำให้เสียเวลาเรียนตามชั่วโมงเรียนปกติ

2. ความหนักเบาในการฝึกของแต่ละกลุ่มอาจจะไม่เท่ากัน ทั้งนี้เพราะให้แต่ละกลุ่มแยกฝึกกันเองหลังจากที่สาธิตและมอบหมายงานแล้ว

3. การจับเวลาการทดสอบตามแบบทดสอบบาสเกตบอลของนอก จำเป็นต้องช่วยกันหลายคน ดังนั้นเวลาที่ได้อาจจะคลาดเคลื่อนบ้าง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

โปรแกรมการฝึกทักษะการเล่นบาสเกตบอล หมายถึง ตารางฝึกทักษะเบื้องต้นในวิชาบาสเกตบอล ได้แก่ การรับและการส่งลูก การเลี้ยงลูก การยิงประตูและการวิ่งแป้น

การสอนแบบสาธิต หมายถึง วิธีสอนที่แสดงให้ดูเป็นตัวอย่าง เช่น การสาธิตวิธี การยิงประต้อมือเคียว เป็นต้น และจะไม่ให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มทดลองมาเป็นตัวอย่างในการ สาธิต

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

ผลจากการวิจัยนี้อาจเป็นแนวทางให้ครูพลศึกษา

1. ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนวิชาบาสเกตบอลในการ เรียนชั้นสหศึกษาให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
2. ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงการสอนกิจกรรมพลศึกษาอื่น ๆ ที่นอกเหนือ ไปจากบาสเกตบอลในชั้นเรียนแบบสหศึกษาให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
3. มองเห็นประโยชน์อันพึงได้รับจากการเรียนในชั้นสหศึกษา เช่น ช่วยลด ปัญหาการขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก หรือครูไม่เพียงพอ เป็นต้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย